

NÚVOL el digital de cultura

PUNT DE LLIBRE

Barcelona, 15 d'Octubre 2013

Connecta't

CALÀNDRIA

PUNT DE LLIBRE

HOMO FABRA

EL WEB NEGRE

L'APUNTADOR

CAST@FIORE

PANTALLES

GALERIES

L'AVENÇ

Portada

Notícies

Crítica

Entrevistes

Opinió

Vinyetes

Cercar

Espiritualitat i més enllà

Marina Vallès.

Barcelona.

/ 3.10.2013

Follow @nuvol_com

Magrada 15

Tweet 14

+1 2

El passat 19 de setembre el monestir de Pedralbes va ser l'aquí simbòlic des d'on especular sobre les característiques d'un hipotètic més enllà *post-mortem*. Ningú va oblidar, però, que per morir cal estar viu.

— Marie Balmay i Daniel Marguerat, autors del llibre "Anirem tots al paradís" van protagonitzar el diàleg de Pedralbes "Espiritualitat i més enllà", moderat per Francesc Torralba.

A través d'una dialèctica de contrast, la psicoanalista francesa [Marie Balmay](#) i el bibliista i exegeta [Daniel Marguerat](#) van oferir-nos una interpretació diferent a l'habitual de la qüestió sobre el Judici Final i, per tant, de les característiques de la divinitat, a través d'una tasca hermenèutica en els textos neotestamentaris. Amb la rotunda afirmació [Anirem tots al paradís](#), títol de l'obra recentment publicada per Fragmenta Editorial, Balmay i Marguerat desenterren i reanimen la pregunta per la possibilitat racional d'un Judici Final, qüestió que, en opinió de la psicoanalista, «és inevitable per a tothom». Ambdós van advertir que, abans d'iniciar-se en aquesta recerca, cal esborrar les imatges apocalíptiques que hem anat dipositant a les retines de la memòria, desarrelar algunes creences i posar sota sospita certs fonaments de la tradició, per així enfrontar-nos al dilema sense miraments: Judici Final, festa i paradís o cruixir de dents? I encara un pas més: Déu, jutge o compassiu? No s'angoixin ni sentin culpabilitat, Balmay i Marguerat van saber contestar-nos de manera esperançadora.

MÀSTER UNIVERSITARI
D'ESTUDIS CATALANS

+ Llegits

- 1 Todó estén la catifa
- 2 En la mort de Toni Catany
- 3 Josep-Anton Fernández proposa refundar els Estudis Catalans
- 4 Lectors subornats
- 5 Descoltar mestres
- 6 Max Cahner, en el record
- 7 Carles Duarte: "Som extraterrestres"
- 8 Bona nit jove guerrer indi, i moltes gràcies.
- 9 Projecte Reborn: paraules que arriben de lluny
- 10 El vertigen d'Irena Besikova

Activitat recent

Inscriu-te

Crea un compte o **Inicia sessió** per a ve

<http://www.nuvol.com/noticies/a-gracia-parl>
56 persones ho recomanen.

En la mort de Toni Catany | Núvol
117 persones ho recomanen.

Lectors subornats | Núvol
48 persones ho recomanen.

Cinc anys de Pedra foguera | Núvol
6 persones ho recomanen.

Francesc Torralba, mediador d'un diàleg que, en essència, no va acabar de tenir lloc (la sensació de qui escriu aquesta crònica és que va faltar aquella passió present en la *disputatio* sostinguda en l'obra escrita), va iniciar l'acte citant una de les tres preguntes kantianes presents a la *Crítica de la raó pura*: ¿què podem esperar? Segons Marguerat, aquest *poder* ens remet a la responsabilitat i a la coherència. A aquestes alçades, ningú posarà en dubte la nostra condició d'éssers imperfectes i finits però, com ens recorda Balmaly, és inherent a tot humà el desig infantil d'esdevenir feliços i immortals. Sent conscients que la resposta no podrà tenir mai un caràcter científic i concloent, Balmaly i Marguerat ens conviden a submergir-nos en la saba primigènia del cristianisme amb l'objectiu d'investigar en els relats mitològics fundadors per esclarir el missatge que tots, en tant que éssers amb dimensió espiritual —no cal adscriure'ns a cap credo concret—, duem, d'una manera o altra, a dins. És, per tant, una recerca també filològica: no seré jo qui torni a repetir l'acusació contra les traduccions, però els dos ponents van manifestar, clarament, un desacord rotund envers la manera com s'havia efectuat el pas del grec originari dels primers textos bíblics cap a d'altres versions posteriors. De nou, el llenguatge desvela i oculta qui som i què fem. Així doncs, la tasca detectivesca ens porta a la sospita principal que ja apuntàvem a l'inici: ¿hi haurà Judici Final? En cas afirmatiu, ¿què s'hi juga? (sí: ara i aquí). Tant Balmaly com Marguerat sostenen que el Judici Final ha sigut una potent eina coercitiva però que, d'acord amb la lectura que fan dels textos bíblics, no s'ha de continuar interpretant com es feia segles enrere.

En primer lloc, assenyalava Marguerat, dins el Nou Testament, la referència al Déu jutge no alimenta el que ell anomena «terrorisme de la salvació», no hi ha amenaces amb un objectiu de conversió. Missatge alliberador, doncs. En segon lloc, aquesta referència no és infantilitzadora, sinó una crida a la responsabilitat, a la manera com gestionem la llibertat. Segon sospir d'alleujament. Per finalitzar, Marguerat va convidar a ser fidels a la nostra vocació.

Per la seva part, Balmaly va demostrar una inclinació admirable al màxim perfeccionament d'allò que ha de ser expressat. Amb una actitud de prudència intel·lectual, va anar analitzant dues conegudes paràboles del Nou Testament per suggerir-nos una nova lectura del do i del fet de donar comptes, així com va indicar la necessitat de deixar de veure l'altre com un objecte, en tant que és gràcies a l'*altre* que el Jo es reconeix. Marguerat va afegir, a més, que l'*altre* permet que l'home es pugui deslliurar del jutge ferotge que duu a dins. *Voilà*, la noció de judici al descobert.

No podíem acabar l'acte sense recordar la tan sentida afirmació sobre la mort cultural de Déu, l'efecte de la qual no és altre que la desfeta dels jutjadors i la dissolució de les característiques col·laterals que l'existència de la divinitat jutge comportava. Una de les crítiques més usuals des de les línies atees i agnòstiques és que el pas del Déu jutge al Déu amorós no és sinó un «lífting» de caràcter estratègic per tornar a sumar adeptes. Pur màrqueting. Torralba mira a la dreta. La resposta de Marguerat va ser taxativa: és un discurs superficial. Hi ha desafecció, però la cerca espiritual rarament havia estat tan viva com ara. Segons el teòleg suís «avui en dia hi ha vies espirituals més individuals combinades amb més oferta religiosa». A l'esquerra, Balmaly va suggerir que potser «no hem renunciat a la vida de l'infern» i va posar de manifest la destrucció sistemàtica a què sotmetem el nostre planeta. En patirem les conseqüències, potser més severes que les d'aquell judici esfereïdor. Ni salvats ni maleïts, això està a les nostres mans. Visquin qui són, sense vergonya i amb responsabilitat perquè, al cap i a la fi, anirem tots al paradís.

Podeu veure el vídeo de l'acte, [aquí](#).

 Marina Vallès
 @nuvol_com

 Magrada 15

 Tweet 14

 +1 2

Etiquetes:

Anirem tots al paradís | Daniel Marguerat | Editorial Fragmenta | Francesc Torralba | Marie Balmaly | Marina Vallès | Monestir de Pedralbes.

Deixa un comentari

Ladreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Comentari *

Enviar

0 Comentaris

[Qui som](#) · [Manifest](#) · [Avis legal](#) · [Contacte](#) · [Política de privacitat](#) · [Normes de participació](#) · [Patrocinadors](#)

Disseny Web: iEstrategic